

[Ib Thyregod.]

det rigtige, er, at man for det første lader § 10 omfatte alle lejemål også i den ældre boligmasse med de begrænsede undtagelser, som findes angivet i betænkningen, og at man giver den pågældende ejer af en eksisterende ejendom mulighed for at sælge en eller flere lejligheder til en lejer og endelig skaber grundlaget herfor gennem de nødvendige lovændringer i tinglysningsloven o. s. v. Det må være rigtigt at gennemføre dette, men det må også være rigtigt at gennemføre det, for så vidt angår de sociale boligselskaber. Også her er der et behov for, at lejerne kan få adgang til at købe deres lejligheder og få en sikkerhed fremover, som de i høj grad er interesseret i. For butiksejere er det af særlig betydning. Selvfølgelig har vi i øjeblikket andre former, vi har aktieselskaber, vi har andelsboligselskaber, som hver for sig virker på en udmærket måde, men der er behov for en lovgivning på samme måde som i udlandet, som giver mulighed for, at lejerne kan erhverve ejendomsret til den enkelte lejlighed, også selv om andre lejere i ejendommen ikke ønsker det, for at han på den måde både kan sikre sig opsigelsesmæssigt og skaffe sig en værdisikret opsparing.

Derfor vil vi under den udvalgsbehandling, som nu skal foregå, arbejde for, at det princip, som er nedlagt i udvalgsbetænkningen, gennemføres, og at det lovforslag, der her er tale om, og som jo har et så begrænset sigte, at det næsten giver én den opfattelse, at man slet ikke er interesseret i at gennemføre en sådan ordning, udvides til at omfatte hele det område, som jeg her har angivet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Thestrup: I den betænkning, som udvalget angående ejerlejligheder har afgivet, er der udførligt gjort rede for de forskellige former for fælles ejendomsret til lejligheder, for den lovgivning, der gælder i dag på dette område, og for diskussionen om dette spørgsmål her i landet med argumentationen for og imod. Jeg henviser hertil, og jeg skal nøjes med at nævne mit partis grunde til at gå ind for ejerlejligheder i den form, som er omhandlet i lovforslaget.

Først og fremmest fordi det er et udbredt ønske i befolkningen, at man får denne form for ejerlejligheder. Dernæst fordi, således som erfaringerne fra andre lande viser, denne form vil bringe mere privat kapital frem til boligbyggeri, og for det tredje fordi man derved giver større kredse i befolkningen end i dag mulighed for at eje deres bolig.

Vi kan udmærket godt forstå, at der er det stærke ønske i befolkningen om indførelse af ejerlejligheder. Ejerlejlighederne giver nemlig beboeren en helt anderledes uafhængighed end den, som lejereren har. Man kan ikke opsiges, man kan ikke sættes op i leje, man kan i vidt omfang indrette lejligheden, således som man ønsker det; her bemærker jeg, at lovforslaget jo også omfatter butikker, og ikke mindst dette vil have betydning, at man kan indrette sin butik således, som man ønsker det. Man får noget værdifast, man tvinger sig selv til en opsparing, og lejligheden og butikken kan i visse tilfælde bruges som kreditgrundlag.

Vi kan derfor tilslutte os lovforslaget, for så vidt angår det principielle i det: selve indførelsen af ejerlejligheder; men vi kan ikke tilslutte os den begrænsning, der i lovforslaget er gjort vedrørende indførelsen af ejerlejligheder. Lovforslaget vil jo kun indføre det i det fremtidige byggeri, og kun hvor opdeling i ejerlejligheder er bygningsformål fra begyndelsen. Fra mit partis side går vi ind for, at der kun skal være følgende begrænsninger: for det første at ejerlejligheder kun skal kunne oprettes i ejendomme, der som helhed deles i ejerlejligheder. For det andet at man undtager landbrugsejendomme, og for det tredje at man undtager beboelsesejendomme, hvis opførelse er begyndt før 1890, medmindre de er fredet i henhold til lov om bygningsfredning, eller det særlige boligtilsyn skønner, at de ikke er uegnede til boliger.

Mod indførelse af ejerlejligheder i den form, der her er foreslået, har der været rettet følgende indvendinger: for det første at det vil give anledning til spekulation i boliger, dernæst at vi har nok i de former, vi kender for fælles ejendomsret til boliger: boliginteressentskaberne, boligaktieselskaberne og andelsforeningerne, og endelig har man hævdet, at indførelsen af ejerlejligheder